

בס"ד כו' תמוז ה'תשפ"ו
הדלקת נרות - 19:30
צאת השבת - 20:21
רבנו תם - 21:16
שעון קיץ - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

שְׁנֵה עֶשְׂרִים וְשֵׁשׁ - עֶלְוֹן מִסִּי 1310

@ השבת מברכיך
 @ ר"ח מנחם אב יחול בע"ה ביום רביעי הבעל"ט.
 יחדשהו הקב"ה עלינו ועל כל ישראל, לטובה ולברכה,
 לששון ולשמחה, לבשורות טובות ישועות ונחמות, אמן.

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

מפס"ד: "שמעו דבר" (יזמיה ב')

מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדי השכלתי

מטות - מסעי

חזק חזק ויזדחזק

סגולה להשתתף בשיעורו בלויין של הרה"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" במוצ"ש בשעה 21:30

מענייני הפרשה: פרשת מטות:
 ← פרשת נדרים.
 ← מלחמת בני ישראל במדיינים.
 ← בקשתם של בני ראובן ובני גד.

פרשת מסעי:
 ← רשימת התחנות שחננו בהן ישראל.
 ← הוראות על חילוק הארץ.
 ← רשימת הנשיאים העומדים בראש חלוקת הארץ.
 ← ערי המקלט ותפקידם.

"וידבר משה אל ראשי המטות..."

בספר "ברכת יצחק" על התורה מסביר על פי פסוק בקהלת (ה, ד): "טוב אשר לא תדור משתדור ולא תשלם". אומרת הגמרא (מסכת שבת לב): בעוון נדרים אשתו ובניו של אדם מתים, רמז לדבר מ'שתידור ו'לא ת'שלם ר"ת מות. מה עשתה התורה, הוסיפה ט' טוב אשר לא תידור משתידור ולא תשלם, אם נוסף לר"ת 'מות' את האות ט' נקבל "מטות", וזה מה שאומר הקב"ה, שים לבך לראשי התיבות של ראשי ה"מטות".

מטות, מסעי, דברים.

בגי' שבועות, בין המצרים, צריכים לחזור בתשובה כדברי הרמב"ם (פי"א הלכות תענית ה"ב) ועל זאת ירמוז ג' שדרות שקוראים בגי' שבועות אלו, ראשי המטות הוא בחינת "מאין באת"? מסעי, "ולאן אתה הולך"? דברים, "ולפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון?".

לשבת מברכיך

ידוע שכולם מחכים שהקב"ה ירחם עלינו כדי שצום החמישי יהיה לשמחה. כתוב "ורחמתי את אשר ארחם". **"ארחם"** ר"ת ראש חודש מנחם אב שתעזור בר"ח אב והנה מחכים לביאת גואל צדק. "חדש מנחם אב", בגימטריא 453 = **"ביאת גואל"** בגימטריא = 453 = "מלך המשיח" בגימטריא 453 שהשי"ת יעזור שנוכה לביאת גואל צדק במהרה בימינו אכי"ר.

"את שיש עלי המקלט אשר התנו... ועליהם התנו ארבעים ושתים עיר" (להו)

בדרך צחות: שש ערי המקלט הם שש תיבות שבפסוק "שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד", שבהן צריך אדם מישראל למצוא מקלט בטוח לרוחו הנבוכה בכל עת ורגע. ועליהם תתנו ארבעים ושתים עיר - אלו 42 תיבות שבפרשת "ואהבת", שעל ידן אדם משעבד עצמו לעבודת ה'. (אוהב ישראל)

ל"א יחל דברו"

"כמו לא יחלל דברו" (רש"י). רבי ישראל המגיד מקוונץ היה אומר: גם סתם דברים, שיחות חולין, ואפילו דברים בטלים - אל תחלל.

דרש רבי מנדלי מקסוב: זה נאמר על אדם ששומר פיו ולשונו, ואינו עושה דבריו חולין, ברכתיו מתקיימות, וכל דיבור שלו נחשב כגזירה שמתקבלת בשמים.

"ויסעו ממדבר סיני ויחזו בקברות התאוה"

בספר "הר צבי" כתב, רמז יש כאן, ללמדנו, כי המתרחק מהתורה שניתנה בסיני, היכן תמצא אותו? "בקברות התאוה", כי אי אפשר לעצור בעד התאוה רק בכח התורה, ומי שמתרחק מהתורה, נמסר תחת יד כוחות התאוה. הנוסע מ"סיני", חונה ב"קברות התאוה".

"ויסעו ממדבר סיני ויחזו בקברות התאוה" (ל"ג כ"ה)

אמרו חז"ל (ברכות נ"ד): ארבעה צריכים להודות: חולה, חוש, הולכי מדבר, יורדי הים. זהו שנאמר: ויסעו ממדבר - נוטריקון: חבוש, פעה (רמז לחולה שנקרא שכ"ב מרט), דך-רמז להולכי מדבר, הים. ארבעת אלו כשנסעו וניצולו מן הסכנה יחנו במקהלות - להודות לשמו יתברך בתוך קהל ועדה ולברך הגומל. ור"ת וס"ת של יחננו במקהלות - בגימטריא: תודה (עם הכולל).

"ויקה משה ואלעזר הכהן את הזהב מאתם כל כלי מעשה"

לומדים מכאן את המהות והרמה הגבוהה של ישראל... משה רבנו ע"ה ואלעזר הכהן, והכל בדרגה של זהב.

"מאתם" ר"ת מלמדים אותם תורה מצוות. "כל" גימטריא חמישים שערי בינה. "כלי" ר"ת כהן לוי ישראל.

"מעשה" ר"ת מנחה, ערבית שחרית. "ה" גימטריא חמש התפילות, שלוש לחש ושתי חזרות. (שלמה אלביליה הי"ו)

פִּנְת הַיָּבֵיבִים וְהַפְתָּאִים

בְּכִיָּה לְדוֹרוֹת

צָרָה, שְׁתוּצָאוֹתֶיהָ מְרַגְּשׁוֹת יָמִים רַבִּים.

דוגמה: לדעת רבנים רבים, בטול תורה מהנוער והחינוך הקלוקל הם בכיה לדורות.

מקור: "ותשא כל-העדה ויתנו את-קולם ויבכו העם בלילה ההוא" [במדבר יד א] - אמר רבה אמר ר' יוחנן: אותו היום ערב תשעה באב הנה. אמר להם הקדוש-ברוך-הוא: אתם בכיתם בכיה של חנם, ואני קובע לכם בכיה לדורות [תענית, כט].

לדיעה: בתשעה באב חרבו בית ראשון, בית שני, והעיר בית"ר, ובשנת 1492 גלו יהודי ספרד. (ניבונכו)

הסירו ממשול מדרך עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת", "חידושי", "דרשו": <http://ladaat.info/> <https://www.hidush.co.il/>

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

דיני תשעז ימי חודש אב
א. משנכנס אב ממעטים בשמחה.

וישראל שיש לו דין ודברים ותביעה משפטית עם גוי, יתחמק מלהתדיין עמו בימי פורענויות אלה, ולאחר עשרה באב יתדיין עמו.

ב. מיום ראש חודש אב עד יום התענית ממעטים במשא ומתן של שמחה, כגון קניית צרכי חופה, ותכשיטי כסף וזהב, וכיוצא בזה, וכן תפירת בגדים חדשים, ובמיוחד לצורך נישואין, במה דברים אמורים? כשאפשר להכין ולקנות צרכי חופה הללו לאחר תשעה באב, אבל אם הזמן מצומצם, שיום הנישואין נקבע מיד לאחר תשעה באב, מותר, אם הוא בחור רווק שטרם קיים מצוות פריה ורביה, ואפילו אם יש שהות לקנות צרכי חופה ולהכינם לאחר תשעה באב, אם יש חשש שיתייקרו לאחר מכן, מותר לקנותם בימים אלו, והוא הדין לרהיטים חדשים שנקנים לצורך הנישואין, ואפילו שלא לצורך נישואין היה נכון למעט בפרקמטיא ושאר משא ומתן, אלא שהמנהג להקל בזה.

ג. בעלי בית חרושת של נעליים או של תיקון בגדים חדשים שיש להם פועלים, ואי אפשר לבטלם בשבוע שחל בו תשעה באב, ויצטרכו לשלם מכיסם לפועלים משכורת שלמה, יש להתיר שיעשו בצינעא ככל האפשר, וכן הדין לבעלי מכבסה שאי אפשר להם לסגור המכבסה בשבוע שחל בו תשעה באב בגלל הסיבה הנ”ל, יעשו שאלת חכם מורה הוראה בכל מקרה לגופו.

ד. המנהג שאין אוכלים בשר מיום ראש חודש אב עד ליום עשרה באב, ועד בכלל. ובראש חודש עצמו מותר לאכול בשר, וכן נהגו. ויש מחמירים גם בראש חודש, ובשבת חזון אפילו חל בו תשעה באב ונדחה ליום ראשון, אוכלים בשר ושותים יין, ואפילו בסעודה שלישית שמסתיימת סמוך לשקיעה, אוכלים בשר ושותים יין, ומעלה על שולחנו כסעודת שלמה המלך בשעת מלכותו, ואסור להימנע מאכילת בשר בסעודה זו מטעם אבלות, ורק מי שאינו רגיל לאכול בשר בסעודה זו בכל שבת מטעמי בריאות וכדומה, יכול להימנע גם בשבת זו.

ה. מותר לאכול בשר אחר ראש חודש אב בסעודת מצוה, כגון בסעודת ברית מילה, וכל הקרובים של בעל הברית רעיו ואוהביו הקרואים לסעודה רשאים לאכול בשר, אבל סתם בני אדם הם כעושים מצוה הבאה בעבירה.

ו. בשר עוף הרי הוא כבשר בהמה, ואין לאכול ממנו מיום ראש חודש אב עד תשעה באב. ומי שאי אפשר לו בלי בשר מטעמי בריאות, על כל פנים יאכל בשר עוף שלא היו מקריבים ממנו בבית המקדש, ועוד שאין שמחה אלא בבשר בהמה. ובשר שימורים שבקופסאות וכן בשר מלוח וקפוא דינם כבשר טרי לעניין זה. אבל דגים מותרים.

ז. בערב שבת חזון מותר לו לטעום התבשיל אף על פי שיש בו בשר ושומן, הואיל ויש בטעימת התבשיל לכבוד שבת. והמחמיר תבוא עליו ברכה.

ח. יש להחמיר שלא לסייד או לצבוע את חדרי הדירה מראש חודש אב, עד התענית. (ילקוט יוסף על המועדים עמוד תקנט)

ט. אף הנוהגים שלא להסתפר מ”ז בתמוז, אם ירצו להקל לגלח את זקנם מפני צערם, בערב שבת חזון, יש להם על מה שיסמוכו. (יביע אומר חלק ג’ סימן לא אות ה)

מבל מלמד” השכלתי

עיר מקלט בזוגיות - לפרשת מטות מסעי

התורה מצווה בפרשתנו על הקמת ערי מקלט: **”וְהָיוּ לְכֶם הָעָרִים לְמִקְלָט מִזֶּאֱלֹ”** (במדבר לה, יב). ההורג נפש בשגגה בורח לשם ומוצא הגנה. לא דין וחשבון מתחדש, אלא מחסה.

חז”ל הקפידו שהדרכים לערים הללו תהיינה פתוחות ומסומנות, ובכל הצטלבות הוצב שלט: **”מ-ק-ל-ט, מ-ק-ל-ט”**, שיכוון את הבורח אל מקום מבטחים.

יש בתמונה זו לקח עמוק לחיי הבית.

שלום בית, במובנו האמיתי, הוא בית שהוא עבור שני בני הזוג עיר מקלט – מקום שאליו אפשר לשוב מן היום הקשה, מן הטעות ומן הפגיעה, ולמצוא בו חיבוק ולא עוד חקירה.

בין שוגג למזיד :

התורה מבחינה בין הורג בשגגה להורג במזיד; רק הראשון זכאי למקלט.

כך גם בבית: בני זוג שיודעים להניח שטעות נעשתה מתוך עייפות או חוסר תשומת לב, ולא מתוך כוונה לפגוע – בונים בית שהוא עיר מקלט. ברגע שכל מעשה מתפרש ככוונה רעה, הבית חדל להיות מקום מבטחים.

דרך פתוחה :

חז”ל לא הסתפקו בהקמת ערי המקלט, אלא דאגו שהדרך אליהן תהיה סלולה וברורה.

כך גם בבית: דרכי הפיוס – מילה טובה, חיוך, מחילה או שתיקה נכונה – צריכות להישאר פתוחות תמיד.

סבלנות לתהליך :

השוהה בעיר המקלט אינו יוצא ממנה עד בוא העת.

כך גם בבית: לא כל פגיעה מתרפאת ברגע אחד. יש תיקונים הדורשים זמן, וסבלנות היא חלק בלתי נפרד מן השלום.

אין זה מקרה שפרשה זו נקראת בימי בין המצרים. המהר”ל מלמד **שהחורבן בא מכוח הפירוד,** ואילו השראת השכינה באה **מכוח האחדות.**

כאשר הבית נעשה עיר מקלט של אהבה, ויתור ודין לכף זכות - מתקיימים בו דברי חז”ל:

”איש ואישה יכו - שכינה ביניהם”.

בכך מתחיל תיקון החורבן ובניין הבית הגדול במהרה בימינו.

בברכת שבת שלום ומבורך!

הרב שלמה דוידי הי”ו
יועץ נישואין ומשפחה

מוזמנים לפנות לחשיבה משותפת
0546598068

מעטפה משמיים

לפני שאני מתחיל, וידוי קטן. אני קורא קבוע של סיפורי השגחה ולא פעם אומר לעצמי בתום הקריאה: נו, באמת. לכולם מתרחשים אותות ומופתים, ניסים ונפלאות? הרי בחיים זה לא עובד כך. כעת מוגשת התנצלותי. אני מבקש מחילה ממספרי הסיפורים: סליחה שחשדתי בכם... אכן, ניסים מתרחשים יום יום. הנה לכם נס קטן שקרה לי לאחרונה, כשאני כותב את הדברים ידי רועדת. תמיד אמרו לי ותמיד שמעתי שה' גדול, הוא יכול לעשות הכל ולשלוח שפע בדרכים בלתי צפויות, אבל עכשיו המשפטים הללו נמצאים עמוק בתוכי, אני יודע את זה בוודאות!

אחי בא לבקרנו בארץ לרגל שמחה משפחתית והגיע הזמן להיפרד. הסעתי אותו לשדה התעופה. לפני שיצאנו ביקשה רעייתי שאשאיר לה סכום כסף כדי לערוך קניה גדולה כפי שאנו נוהגים לערוך פעם בחודש. בשל מצבנו הכלכלי הדחוק אנחנו משתדלים לחיות רק מזומן, ועבור קניה למשפחה ברוכה כמו שלנו אני זקוק לסכום נכבד, אלא שלא היה לי מאיפה לתת לה כי עד העשירי לחודש נותרו כמה ימים. גירדתי מפה ומשם כמה שקלים ואמרתי לה שהיום לא, לא נוכל לערוך את הקניה לכל החודש. "מה יהיה מחר"??

עניתי 'ה' ירחם עד המשכורת הבאה. ה' גדול', פטרתי אותה, "אולי ישלח לי מעטפה משמיים..." מי יודע. פניתי לצאת וביני לבין עצמי חשבתי שיותר מדיבור של אמונה, זה היה משפט שניסה להקהות את הכאב של המציאות. כי אכן, הייתי כאוב. מה היא רצתה? הרי לא ביקשה תכשיטים או בגדי פאר, רק מצרכים בסיסיים. איננו קונים מותרות, והנה גם בשביל צרכי היום יום לא תמיד יש.

לא סיפרתי לה שאני אמור להחזיר הלוואה של מאתיים דולר עוד הערב. בשביל מה לצער אותה? יצאנו לדרך מוקדם. אחי היה צריך לקבל חבילה כדי להעבירה לעיר מגוריו באמריקה. הידיד שהיה אמור להעביר אותה לידיו הבטיח להגיע היישר לשדה התעופה. קבענו להיפגש בנקודה מסוימת אך למרות שהדקות חלפו לא ראינו אותו. אחי התחיל להילחץ שהוא מפסיד את הטיסה שלו, מצד שני היה זקוק לחבילה בדחופות. נחלצתי לעזרתו וסיכמתי איתו שאנסה ליצור קשר עם ידידו ולאחר אותו במתחם הענק בעוד הוא פונה למסלול הבידוק. אחרי דקות ארוכות ענה הידיד. הוא עדיין לא הגיע לשדה התעופה בשל הדרכים הפקוקות. סיכמנו שיתקשר אלי כשמגיע. ומה נעשה במקום בשעה הקרובה? יצאתי לטייל במתחם הקניות. הלכתי ממתחם למתחם, פוגש תיירים נכנסים ותיירים יוצאים, שלל טיפוסים צבעוניים. בין המון האדם בלטה דמותם של שני תיירים מאפריקה. הם היו גבוהים בצורה ניכרת, שחורים מאד. ראינו שהם מחפשים משהו, עמדו בצד והתבוננו בזרם העוברים ושבים. לפתע הם ראו אותי, בזקני הארוך והמאפירי ובלבושי השחור. עינינו נפגשו. האפריקני ניגש אלי ושאל באנגלית: "אתה רבי?" אני דובר את השפה היטב והנהנתי בראשי "כן". אמנם אני יהודי פשוט, אבל בשבילו רבי, לא פחות. "תוכל לברך אותנו?" שאל האפריקני בהכנעה. "בהחלט", עניתי בחביבות, "למה לא?" לתדהמתי הוא התכופף למלוא

קומתו וציפה שאני את ידי על ראשו ואני זרמתי עם הסיטואציה. הנחתי את ידי על ראשו ובירכתיו בשטף מכל הלב. "שתהיה לכם הצלחה בכל אשר תפנו ובכל מה שאתם עושים, שיהיו לכם ילדים טובים, פרנסה בשפע וברוח, חיים טובים..." כך איחלתי ובירכתי במיטב הברכות. השניים עמדו שם ביראת כבוד ולא גרעו ממני עין. ממש אור לגויים. כשתם "הטקס" הול אמרו "שלום" בעברית. אלו היו הצמד שבירכתי. קורא מאחורי. אלו היו הצמד שבירכתי. נעזרתי והמתנתי להם. אולי הם רוצים עוד כמה ברכות? האפריקני ניגש אלי והניח בידי מעטפה מאורכת. לפני שהספקתי לקלוט מה קורה פה השניים נעלמו. תחבתי את המעטפה הדקה בכיס מעילי כלאחר יד ורציתי להמשיך. אולי הם זוג מסיונרים שרוצים להפיץ את משנתם בדרך זו. אולי המעטפה מכילה חומרים מסוכנים? אולי הם רצו להפיל אותך בפח? נופפתי את ידי בביטול, ופתחתי את המעטפה. הצאתי בתכולה בזהירות. לא חומרים ולא חומר מסיונרי. שטרות היו שם, מגוהצים היטב. שני שטרות של מאה דולר כל אחד, ועוד חמישה שטרות כחולים-מגוהצים, כל אחד של מאתיים שקלים. זה היה הזוי ומוזר. ניסיתי לאתר במבטי את הצמד, אבל הם לא נראו ברדיס הקרוב. מספר דקות לאחר מכן הופיעה החבילה שהיינו אמורים לקבל עבור אחי. הכל סודר על הצד הטוב ביותר, עם תוספת מפתיעה שלא חלמנו עליה... נכנסתי למכוניתי אחוז פליאה והשתוממות. בדרך העולה ירושלמה התחלתי להבין מה בעצם קרה פה. הגעתי לעיר הקודש כשהמעטפה בווערת בכיסי. מאתיים דולר פלוס אלף שקלים, הסכום המדויק שאני צריך היום. "הבטחתי לך מעטפה משמיים, אז הנה", העגתי לאשתי את השטרות הכחולים. "את יכולה היום לצאת ולערוך קניה, בדיוק כמו שרצית". "מעטפה משמיים", היא חייכה. "לאיזה חבר אתה קורא 'שמיים'?" היא היתה בטוחה שלווייתי את הכסף. כינסתי את ילדי וסיפרתי לבני משפחתי את קורות השעות האחרונות. היה לי חשוב להעביר להם את המסר. משמיים נקבע שאקבל את הסכום הזה, אמרתי להם.

בלי שאעבוד עליו ובלי שאזיע למענו. אפילו התאריך בו אקבל את הכסף נקבע מראש. אני אמרתי 'היום לא', וה' אמר 'היום כן' והוכיח שהוא יכול הכל, בכל רגע, ובאופן לא צפוי, 'וידעת היום, והשבות אל לבבך'". (האמנתי ואספרה)

"לא יחל דברו ככל היוצא מפיו יעשה" (ל, ג)

קמצן אחד חשון בניס ששלום הבית שלו לא היה משהו מזהיר, שמע את דרשתו של הרב: "בעוון נדרים ושבועות אשתו ובניו של אדם מתים", וחייך חיוך רחב. הוא ידור נדרים לבית הכנסת, יימנע מלשלם, אשתו תמות, בניס אין, והרי לכם מתכון נהדר לחיסכון של עוד מאות שקלים בחודש... אחרי חודשיים הגיע הקמצן נזעם לרב: "איבדתי את האמונה בכם. אמרת שהיא תמות... הרב הנדהם שאל מה קרה? וכששמע את ההשתלשלות – האיר את עיניו ברק. "עכשיו אני מבין מה קורה". **אשתך חכמה גדולה. אחרי כל פעם שנדרת, היא באה לברך כמה זה היה ושילמה את החוב...** **היא רוצה לחיות...**

חינוך ילדיכם בתשעה באב

מחכים את הילדים לקיום חלקי של מנהגי ודיני האבילות על החורבן. ההלכה מבחינה בין המישור האישי למישור הסביבתי. במישור האישי, מקיבל ההלכה, ועל כן אין מחכים את הקטן לצום בתשעה באב (אבל אין מפנקים אותו במאכלים מעודנים, כדי שיתאבל עם הציבור). במישור הסביבתי והחברתי, מחמירה ההלכה, ועל כן מקפידים שהופעתו החיצונית של הילד שתתלב באווירת "עגמת הנפשו" הכללית של המבורגים ולא תפגע בה. כמו כן מחכים אותם במישור הרוחני להבין את משמעות החורבן. עקרונות אלו יפים גם ביחס לכלל התנהגותם של הילדים בתשעת הימים. המטרה היא "חינוך לראת ה'", שהקטן כשישאל על מה זה, יסבירו לו עניין חורבן בית המקדש". הוי אומר, המטרה איננה להקנות לו הרגלים התנהגותיים לקראת תקופת המערות והגדלות (זוהי המטרה הראשית של חינוך קטן למצוות) אלא לעורר בו סקרנות ולהביא אותו לשאול על מנהגי האבילות - להסביר את משמעות החורבן ולעורר בו כמיהה לבנין המקדש. וילד שאיננו מסופר ואין בגדיו מכובסים מתחזקת בו תחושת האבילות.

שמו של החודש הובא, מגלות בבל. מקורו במילה האכדית אבו (= "קיים"). בבבלית פירושו אש - על שם החום הכבד השורר בתקופה זו של השנה. על פי החוקרים, בחודש זה נהגו לקצור את הקנים לצרכים שונים. גם בבית המקדש היה חודש אב מסמן את סוף הזמן בו כרתו עצים לצורך המערכה שעל המזבח (בבלי, בבא בתרא קכא ע"א).

חודש אב מונה גם "מנחם אב", מפני שנחשב חודש הפורענות והאבלות בלוח העברי, ששיאה חורבן בית המקדש בתשעה באב. ישנה אגדה בתלמוד שאומרת שהמשיח יוולד בחודש אב ושמו יהיה מנחם. במשנה נאמר: "משנכנס אב ממעטין בשמחה" (תענית ד, ו). במסורת היהודית, מזלו של החודש הוא מזל אריה. מזל זה נקשר במסורת בעם ישראל, עליו נאמר בברכת בלעם: "הן עם כלביא יקום וכארי יתנשא" - כלומר, למרות הגזרות והצרות יקום העם מן החורבן ויצעד לגאולה. לפי מסורת אחרת, בחודש אב נברא העולם.

כל הישועות והברכות
לניסים וטובה בכורי שתמו לטעודה הרביעית בלויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה ואשר יחזר ושלווה לרפואת דוד בת מרים טובה בת דבורה אשר בן חמדה לרפואת ניסים בן סולטן לע"נ יעקב בן אברהם ז"ל

מרכות ואיחולים
לעידן ורויית אהרתי לרגל הולדת הבהת יהי רצון שתגדל כאמותנו שרה רבקה רחל ולאה תזכו לחופתה שתצליח בכל דרכיה ומעשיה ונחת ושלווה לדניאל ותמר יצחק-פור ליוחנן דורית אהרונ

כל הישועות והברכות
לחיים ומעודה רביעית בלויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם שיתברכו ברפואה שלימה, בפרנסה טובה, שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה וירוו נחת ושלווה מיוצאי חלציהם. לרפואת ישראל פוגי רפאל היינו להבדיל לעיני ישראל בן דיאמנטה ז"ל

מרכה איחולים
למשה ואיחולה שאומא זכות תרומתם לעלון יזכו ברפואה שלימה בפרנסה טובה, אריכות ימים ושנים בטוב ובענימים הם וכל משפחתם, שירונו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם וזיווגים גזונים עוד השנה לשיר-ג'קלין ושמעון-חי

שלושים שנה משדרים
אל שיעור התורה הגדול פתבל ארגון "אברהם יג"ל" משדר בלויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון ההוי"ג יצחק יוסף שליט"א במסגרת הרוחני "אוהל מועד" ר"ח הגמתיים 3 יבנה בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך נעק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית בחסות "בית הלחם"

מרכות ואיחולים
לרפואה שלימה לטובה בכורי בית דבורה יחלחל הקב"ה מזור ומרפא לרני"ב אבריה ושי"ה גידיה. תחזור לאינתה ותזכה לשנים רבות וטובות עם בעלה ניסים

מרכה איחולים
לרפואה שלימה למרי בללוי הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרני"ב אבריה ושי"ה גידיה תחזור לאינתה ותזכה לשנים רבות וטובות עם ג'ורג'

מרכות ואיחולים
לרפואה שלימה למרי בללוי הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרני"ב אבריה ושי"ה גידיה תחזור לאינתה ותזכה לשנים רבות וטובות עם ג'ורג'

מרכה איחולים
לרפואה שלימה למרי בללוי הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרני"ב אבריה ושי"ה גידיה תחזור לאינתה ותזכה לשנים רבות וטובות עם ג'ורג'

מרכה איחולים
לרפואה שלימה למרי בללוי הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרני"ב אבריה ושי"ה גידיה תחזור לאינתה ותזכה לשנים רבות וטובות עם ג'ורג'

לע"נ הצנועה והעניו
דוד נחני בן מרים ואליעזר ז"ל כחי תמוז פקידת שנתו

לע"נ הצנועה והעניו
זליכה מוסאי בת משה ז"ל יום חמישי 18:00 בבית העלמין

לע"נ הצנועה והעניו
שולה סול בת בידה ז"ל תמליץ טוב בעד משפחתה

לע"נ הצנועה והעניו
חואנו צבי אביגדור בן אסתר ז"ל חי אב פקידת שנתו

לע"נ הצנועה והעניו
רחמים שמחי בן אברהם ז"ל כחי תמוז פקידת שנתו

לע"נ הצנועה והעניו
דוד נחני בן מרים ואליעזר ז"ל כחי תמוז פקידת שנתו

לע"נ הצנועה והעניו
זליכה מוסאי בת משה ז"ל יום חמישי 18:00 בבית העלמין

לע"נ הצנועה והעניו
שולה סול בת בידה ז"ל תמליץ טוב בעד משפחתה

לע"נ הצנועה והעניו
חואנו צבי אביגדור בן אסתר ז"ל חי אב פקידת שנתו

לע"נ הצנועה והעניו
רחמים שמחי בן אברהם ז"ל כחי תמוז פקידת שנתו